

№ 6 (572) 10 лютого 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

КОНКУРСИ

ПІДБИТО ПІДСУМКИ
ПЕРЕДПЛАТИ. ВІТАЄМО
ПЕРЕМОЖЦІВ!

ТЕМА НОМЕРА

ВІКОВІ ШТРЕЙКБРЕХЕРИ

ЖІНКИ «ЗА 55» ВІДБЕРУТЬ РОБОЧІ МІСЦЯ У МОЛОДІ

8

6 КОЛЕКТИВ – «ЗА БОРТОМ»

7 ЛОТЕРЕЙНІ ЛЯЛЬКОВОДИ ЧИ МОЖНА ВИГРАТИ ЧЕСНО ВІТЧИЗНЯНИЙ ДЖЕК-ПОТ?

11 ДОРОГА ТА ЖИТТЯ ЯКА КОРИСТЬ ВІД ВИСОКИХ ШТРАФІВ

14 ЛІНА КОСТЕНКО: ФАНТОМНІ БОЛІ ДУШІ

АКТУАЛЬНО

ФДМ ПОГАСИТЬ БОРГИ

8 лютого 2011 року у Фонді державного майна України відбулася робоча зустріч з обговорення питань співпраці щодо виконання положень Генеральної угоди.

У ході наради обговорено питання погашення боргів із заробітної плати працівникам товариств, що перебувають у підпорядкуванні фонду; врегульовано участі представників профспілок у роботі тимчасової комісії з питань погашення заборгованості із заробітної плати; підготовки та укладання угод про взаємодію і співпрацю між ФДМУ та членськими організаціями ФПУ; вжиття заходів щодо відновлення платоспроможності підприємств, що перебувають у управлінні фонду, тощо.

ди щодо всіх розглянутих питань. Зокрема, досягнуто домовленості щодо укладення угоди про взаємодію і співпрацю між ФПУ та ФДМУ, врегульовано питання участі профспілок у роботі тимчасової комісії фонду з питань погашення заборгованості із заробітної плати, продовження навчання профспілкових представників за спеціальними програмами фонду та проведення презентацій на куточках регіональних семінарах-нарадах низки актуальних законів і законопроектів України.

Сторони діалогу дійшли зго-

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ПОЗИЦІЯ

ФПУ регулярно нагадує МВФ про неприпустимість втручання у соціальну політику держави

МВФ ВІД ПОЯСНЕНЬ УХИЛИВСЯ

У понеділок переговорна група профспілок зустрічалася з керівництвом місії Міжнародного валютного фонду (банкіри прибули до України, щоб оцінити перспективи надання нашої державі чергового траншу кредиту цієї міжнародної фінансової інституції). Тема зустрічі – пекуча для кожного українця: на основі детальних розрахунків ФПУ наполягає, що наразі немає підстав для підвищення пенсійного віку для жінок і ціни на газ для населення.

Саме такі вимоги акуюли фінансового світу висуюють для подальшого розширення співробітництва з Україною. Профспілки ж категорично не сприймають запропоновані новації. Адже де-

тальний аналіз фахівців апарату ФПУ засвідчив, що подібні кроки докорінним чином не вирішать проблем економіки, натомість суттєво підвищать градус суспільного невдоволення. Як завжди, профспілкова сторона вийшла із цілком конкретними пропозиціями і розрахунками, які й були надані місії МВФ під час попередньої зустрічі минулої осені.

Як повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», у понеділок керівник місії МВФ Танос Арванітіс ухилився від відповіді на запитання, чому МВФ вважає доцільними саме непопулярні заходи. Натомість заступник Голови ФПУ Григорій Осовий укотре наголосив, що нині немає жодних економічних передумов для підвищення ціни на газ

Побачимо, як Уряд і МВФ почують профспілки. Від того залежатиме подальша тактика наших дій.

ВЛ. ІНФ.

“ Якщо ціни зростають, зростає і соціальне напруження. Тож ситуацію можна назвати вкрай складною, чим не можуть не перейматися профспілки і що повинен контролювати Уряд. Якщо закупівельна ціна гречки становить близько 7 гривень, а роздрібна – понад 15, то очевидно, що підвищення зумовлене не об'єктивними факторами, – це надприбуток торгівлі.

ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ,
заступник Голови ФПУ

КІНЕМАТОГРАФ – НАРОДУ!

ПРОТЕСТ КІНОШНОЇ ПЕРВИНКИ

7 лютого первинка кінотеатру «Жовтень» провела пікетування Київського апеляційного господарського суду.

Там розглядають апеляційну скаргу заступника прокурора м. Києва з приводу рішення господарського суду шестирічної давнини, згідно з яким ТОВ «Кіноман» є орендарем цілісного майнового комплексу ДКП «Жовтень».

Не перший рік столичний «Жовтень» під загрозою закриття – ще 2003 року міська влада хотіла його репрофілювати у Палац ветеранів, муніципальні оцінки Мінмолодьспорттуризму виношували плани на базі кінотеатру створити Палац молоді. Але громадські протести й активна позиція колективу досі рятували його від знищення. Нині 40 працівників кіностанови знову виступили проти чиновницького свавілля та чергової спроби «реорганізувати» місь-

кий культурний раритет. Голова профкому «Жовтня» Любов Котенева переконана, що постійні перевірки різних інстанцій – лише засіб тиску на заклад. – Наш кінотеатр вирішує питання культурної освіти молоді, один із небагатьох організовує перегляд кінострічок у стилі арт-хауз. Минулого року ми сплатили понад 1,2 млн грн податків, а на нас нацьковують податкову, прокуратуру... Колектив кінотеатру висловлює рішучий протест проти таких неправомірних дій і звертається до громади та влади Києва з проханням захистити і зберегти «Жовтень» як заклад культури, – заявила Любов Котенева.

НАТАЛІЯ ЛЕВІНА, «ПВ»

ПЕРЕМОГА ОСВІТАН... БЛИЗЬКО

Боротьба Київської міської організації профспілки працівників освіти і науки України за 20% надбавки для освітян столиці, яку забули передбачити у місцевому бюджеті на 2011 рік, триває. Так, 2 лютого відбулася зустріч голови КМДА Олександра Попова з представниками райдержадміністрації, начальниками районних управлінь освіти та міської профільної профспілки. У ході обговорення було вирішено винести пропозиції щодо відновлення надбавок на голосування на найближчому засіданні сесії Київради. Перемога у цьому питанні стане значним здобутком профспілкової організації освітян у відновленні соціальних гарантій працівникам галузі столиці.

АННА РЕПЧ,
«ПВ»

...І ДЕПУТАТИ – ПРОТИ!

Днями Комітет ВРУ з питань соціальної політики та праці розглянув підготовлений Кабміном проект закону «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи». Народні депутати дійшли висновку, що Урядом не враховано спільних напрацювань трьох сторін соціального діалогу та наукових установ, і визнали, що запровадження пенсійної реформи зводиться до пропозиції ввести жорсткіші умови пенсійного забезпечення. Особливе занепокоєння викликає те, що пропонується змінити, а точніше – погіршити, пенсійне забезпечення військовослужбовцям, інвалідам, батькам та дружинам військовослужбовців, які загинули (померли) під час проходження військової служби, тощо. Автори законопроекту навіть не

взяли до уваги, що під час прийняття таких доленосних рішень слід враховувати особливості умов праці (служби), обмеження прав і свобод, пов'язаних з її проходженням, та важливість виконання військовими завдань щодо оборони держави тощо. Народні обранці наполягають на тому, що пенсійна реформа має здійснюватися на системних засадах, перевірених досвідом інших країн та адаптованих до українських умов. Тож за результатами обговорення законопроекту було прийнято рішення звернутися до ВРУ з пропозицією відхилити документ. Залишається лише сподіватися, що Уряд разом із парламентом якомога швидше подолає серйозні труднощі, які виникли на шляху впровадження пенсійної реформи.

ВЛ. ІНФ.

УВАГА: ПЕРЕМОЖЦІ!

ПЕРЕДПЛАТА-2011

З огляду на те, що на наш конкурс (його умови були надруковані в газеті «Профспілкові вісті» № 44 від 04.11.2010) ніхто не надіслав пропозицій, підприємство «Профінформ» все таки вирішило нагородити кращих передплатників профспілкових видань.

За підсумками передплатної кампанії на 2011 рік газети «Профспілкові вісті» («Профсоюзные известия») серед територіальних профб'єднань визначені кращі та встановлені грошові премії переможцям.

1-ше місце – Закарпатська обласна рада профспілок (голова Іван Король) – 3000 грн. Завдяки успішній роботі обслуги передплатно 930 примірників газети «Профспілкові вісті», що становить 52% від кількості профкомів області при середньому показнику по Україні 19,3%.

2-ге місце – Запорізька обласна рада професійних спілок (голова Віктор Слєпченко) – 2000 грн. Організовано передплату 864 примірників газети «Профспілкові вісті», що становить 34% від кількості профкомів області.

3-тє місце – Полтавська обласна рада професійних спілок (голова Леонід Вернигора) – 1000 грн. Передплатно 712 примірників газети «Профспілкові вісті», що становить 33% від кількості профкомів області. Також за активну роботу під час передплатної кампанії і популяризацію ви-

дань «Профінформу» в територіальних профб'єднаннях та за значне збільшення кількості передплатених примірників порівняно з 2010 роком відзначено грошовими винагородами (за кожний додатковий примірник – 1 гривня) відповідальних за організацію передплати видань «Профінформу» на 2011 рік: 1. Василя Кацімона, Київська обласна рада профспілок – 172 грн (+172 прим.); 2. Людмилу Долинську – Федерація професійних спілок Одеської області – 262 грн (+262 прим.); 3. Олександра Сизюка – Федерація професійних спілок Волинської області – 160 грн (+160 прим.). Вітаємо переможців та нагадуємо, що передплата видань «Профінформу» не закінчується ніколи! Закликаємо підтримувати профспілкову пресу і надалі! Дайте шанс достовірній інформації дістатися до людей! Сподіваємося на підтримку всіх зацікавлених у незаангажованій інформації! Робота з популяризації профспілкових видань активно триває і сьогодні. Запрошуємо до співпраці.

ЛЮДСЬКОЮ МОВОЮ

У сьогоднішній Україні неприпустимо перекладати сплати страхових внесків із роботодавця на плечі трудівника

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

На нарадах у ФПУ аналізували реалізацію окремих положень нової Генеральної угоди, готовність до парламентських слухань із питань оздоровлення, ситуацію у фондах соціального страхування, стан посащення заборгованості із зарплати, пропонувані урядові новації. Про головні моменти обговорення – докладніше.

ГОВОРИЛИ-БАЛАКАЛИ...

Тривають передбачені Генеральною угодою (ГУ) консультації щодо розмірів тарифу першого розряду ЄТС. При тому, що згідно із проектом Державного бюджету України на 2011 рік, мінімальна зарплата з 1 квітня має сягнути 960 гривень!

Профспілки категорично не погоджуються, аби розрив між тарифом першого розряду ЄТС та мінімальною зарплатою і надалі збільшувався. Нагадаю, що з 1 січня розрив між цими базовими показниками становив 328 гривень (не на користь «бюджетників»), а з 1 квітня

пропонується, щоб він зріс ще на 7 гривень! І це тоді, коли в чинній ГУ (п. 2.22.3) Кабмін взяв на себе зобов'язання щодо зменшення грошового розриву між посадовим окладом (тарифною ставкою) працівника першого тарифного розряду ЄТС та мінімальною зарплатою.

ФПУ і СПО неодноразово звертали увагу соціальних партнерів на неприпустимість такого стану речей. Тож, судячи з усього, доведеться вкотре втворювати нетямущим: протиправно й аморально встановлювати посадові оклади нижче від законодавчо встановленої мінімальної зарплати! Тож боротьба за права працівників бюджетної сфери триватиме.

ПРИНЦИПОВИ ЗАУВАЖЕННЯ ВРАХОВАНО

Щодо виконання окремих положень ГУ було

проведено чергову зустріч тристоронньої робочої групи. Головна мета зібрання – зблизити позиції і бачення сторін соціального діалогу щодо реалізації нової ГУ. На жаль, не всі пропозиції профспілок враховані у запропонованих сторонами власників заходах. Однак принципові наші позиції – почуто.

Це, насамперед, встановлення конкретних строків виконання заходів щодо реалізації ГУ. А головне, що віднині ці заходи мають не рекомендаційний статус, а записані як норми прямої дії!

МОЖНА І ПОРОЗУМІТИСЯ

У недавно прийнятому Податковому кодексі (ПК) закладено певні положення, які потребують унормування, а то й внесення поправок. Одна з таких норм, яка безпосередньо стосується профспілкової діяльності, – виділення

матеріальної допомоги. Так, у новому ПК жорстко регламентовано це питання – у головному фіскальному документі записали, що матпомога має виводитися виключно за рішенням загальних зборів. При цьому абсолютно не було враховано специфіку профспілкової діяльності! Тож у перинок на місця виникає багато запитань із цього приводу.

Як зазначають у ФПУ, перебіг переговорів із керівництвом Державної податкової адміністрації щодо унормування ситуації дозволяє з оптимізмом дивитися в майбутнє. На жаль, не так усе швидко вирішується, як би то хотілося. Однак треба зважати й на підводні камені, які є в роботі податківців. Але зрештою, налаштованість останніх на позитивну хвилю у взаєминах із профспілками дає підстави сподіватися, що це нагальне для багатомільйонної спільнотської громади питання все ж буде вирішене. Тож нині відповідними підрозділами апарату ФПУ уже підготовлено документ, який було б бажано зробити спільним від ФПУ і ДПА у вигляді листароз'яснення про те, що питання видачі матеріальної допомоги регламентується законодавчими актами щодо діяльності профспілкових організацій.

ВЕДУЧИЙ РУБРИКИ
ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
«ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ДО УВАГИ ПЕРЕМОЖЦІВ

Щоб одержати винагороду, профб'єднання-переможці мають звернутися до редакції та надати свої реквізити (р/р, МФО, ЄДРПОУ, назва банку), а нагороджених відповідальних за організацію передплати в територіальних профб'єднаннях просимо надіслати копії паспорта та ідентифікаційного коду – електронною поштою, факсом чи листом, повідомивши номер рахунка, на який ми перерахуємо винагороду.

ЗАДІЯТИ ВНУТРІШНІ РЕЗЕРВИ!

На розгляд профспілок надійшла розроблена Мінпраці концепція перерозподілу страхових внесків між роботодавцями і найманими працівниками. Найперший варіант урядовців – розподілити відповідальність між ними в пропорції 50:50. Тобто половину страхових внесків сплачуватиме роботодавець, а іншу половину – сам робітник. Звичайно, в нинішніх соціально-економічних умовах профспілки не можуть пристати на подібні пропозиції. У своїх зауваженнях спеціалісти апарату ФПУ вказують на те, що за нинішнього рівня заробітної плати, тим більше – за наявності непоодиноких фактів заборгованості із зарплат, суттєвого підвищення рівня оплати праці, а також збільшення обсягу зарплати в структурі витрат на виробництво продукції можна буде говорити про перерозподіл страхових внесків. І то – поступовий!

Профспілки України вимагають відкликати урядовий законопроект, яким вносяться зміни в пенсійну систему країни та пропонують власний шлях реформування. Як це зробити, не погіршивши ситуацію з пенсійним забезпеченням громадян України, і чому урядовий законопроект не має права на життя, розповів Голова ФПУ Василь Хара.

— Які основні пункти урядового законопроекту щодо реформування пенсійної системи Вас не влаштовують?

— Легше сказати, які пункти влаштовують. За великим рахунком, те, що закладене в цьому законопроекті, тільки погіршить ситуацію із пенсійним забезпеченням. Тому СПО всеукраїнських профспілок і профоб'єднань розглядає цей законопроект ще з початку січня. Ми ухвалили рішення, яке було підтримане на Всеукраїнських зборах представників профспілкових організацій, де зібрався актив Федерації профспілок України, близько 500 профспілкових лідерів і активістів з усіх регіонів, зокрема і ті, що не входять у ФПУ. Тому наше основне завдання – відкликати урядовий законопроект і вимагати запровадження механізмів, розроблених Федерацією профспілок України. Ми переконані, що заходи, які пропонує Уряд, не вирішать проблему фінансування Пенсійного фонду.

— Федерація профспілок виступає проти підвищення пенсійного віку?

— У нинішній ситуації – так! У принципі, ми розуміємо і про це кажемо відверто: рано чи пізно нам все ж доведеться це зробити. Річ у тім, що за радянських часів четверо працюючих утримували одного пенсіонера. Нині трьох пенсіонерів утримує двоє працюючих. За таких умов швидко виникне ситуація, при якій жодна пенсійна система не витримає. Тим більше, що в Україні пенсії дуже низькі і їх потрібно обов'язково підвищувати. Тож рано чи пізно пенсійний вік доведеться підвищувати. Але сьогодні у держави є інші ресурси, аби наповнити Пенсійний фонд.

— Які саме?

— Перше. Ми за п'ять років попередньої влади втратили майже 30% промислового виробництва, а отже мільйони робочих місць. Їх потрібно відновити. Це

означає, що збільшиться фонд оплати праці й зростуть перерахунки до Пенсійного фонду. Друге. Необхідно створювати нові робочі місця. Сьогодні далеко не все працездатне населення працює офіційно. 5 мільйонів громадян немає ні в центрі зайнятості, тобто серед безробітних, ні серед тих, що працюють. Третє. Треба виводити економіку з тіні – її там не менше 50%. Для цього вже є перші передумови: знижується податок на прибуток і податок на додану вартість. Це дає можливість, так би мовити, вибити «основний козир» із рук роботодавців, щоб залишити зарплату в тіні. В економії фонд оплати праці становить понад 200 мільярдів. 50% – це 100 мільярдів, які ми можемо витягнути із тіні. Пенсійний фонд отримає свої 35% – 35 млрд гривень.

Четвертий аргумент. Нам потрібно кількісно підвищувати заробітну плату. І, здається, розуміють це і в Кабінеті Міністрів, і багату роботодавців.

Я наведу вам дві цифри, надані Інститутом економіки Національної Академії наук України. Порівняно із середньоевропейською країною в 2009 році ми виробили внутрішнього валового продукту вчетверо менше, а середня зарплата у нас в 20 разів нижча! Вочевидь, що ВВП має фінансові ресурси для того, щоб підвищити зарплати. Лише ці чотири позиції додають до ПФ 75 млрд гривень. Через підвищення пенсійного віку отримаємо лише близько 500 мільйонів. Ось і порівняйте. Тому я вважаю, що Кабмін має прийняти пропозиції ФПУ та СПО.

Крім того, слід подумати про те, як підвищити життєвий рівень населення, а отже, тривалість життя як чоловіків, так і жінок. Я родом із Донбасу, в нас чоловіки живуть у середньому до 58 років. Звичайно ж, якщо ми встановимо їм пенсійний вік 62–65 років, то пенсійна проблема вирішиться сама собою. Тому питання підвищення пенсійного віку можна розглядати лише після підвищен-

ВАСИЛЬ ХАРА: «МИ ПРИБІЧНИКИ СОЦІАЛЬНОГО ДІАЛОГУ, АЛЕ МОЖЕМО ПІТИ Й ШЛЯХОМ ЖОРСТКОЇ ОПОЗИЦІЇ»

ня життєвого рівня населення та тривалості життя.

— Як ФПУ збирається впливати на Уряд, щоб він прислухався до позиції профспілок?

— Ми – прихильники соціального діалогу. Але потрібно знати, що в профспілок є три рівні взаємовідносин із владою і роботодавцями. Перший – це соціальний діалог, коли ми розуміємо один одного та знаходимо компроміси. Другий – це конструктивна опозиція, коли ми змушені спонукати владу та роботодавців виконувати взяті на себе зобов'язання або вимоги профспілки, продовжуючи соціальний діалог. Якщо після цього ні влада, ні роботодавці не йдуть на контакт і не шукають компромісів щодо вимог профспілок, ми змушені перейти на третій рівень. Це – жорстка опозиція. Це відмова від переговорного процесу і перехід на протестні форми – від пікетування до страйку. Але, слава Богу, в Уряді вже є розуміння. Це випливає і з висловлювань Прем'єр-міністра України Миколи Азарова. Ми почули і позицію віце-прем'єр-міністра Сергія Тігішка, який наголосив, що зробіть усе, аби даний законопроект був відкладений. Ми сядемо за стіл переговорів із соціальними партнерами і знайдемо шляхи розв'язання дуже болючого питання, лише після цього внесемо законопроект до Верховної Ради. Я вважаю, якщо ми продовжимо соціальний діалог, на чому наполягає і Глава держави, про що говорить і Уряд, то дуже швидко зможемо знайти ту золоту середину, яка влаштує профспілкову сторону і врахуватиме інтереси Уряду, змушеного пропонувати непопулярні заходи.

— Чи не вважаєте Ви, що з ухваленням у Верховній Раді законопроекту про зміни до пенсійного законодавства може повторитися ситуація, коли люди страйкували проти Податкового кодексу на Майдані?

— Я вважаю це цілком можливим. Надто вже висока ціна, а пенсіонери, як відомо, народ бойовий. Якщо вони вийдуть із протестами, це буде дуже довго і дуже... боляче. Не можна чинити всупереч волі народу, на шкоду йому. Я сподіваюся, що даний законопроект усе ж буде відкликано і ми зробимо його таким, щоб якнайбільше захистити інтереси громадян України і водночас просувати Пенсійну реформу, вкрай необхідну нашій країні.

ОЗДОРОВЛЕННЯ ДІТЕЙ

ТУРБОТА ПРО «ВОГНИК»

Надворі ще зима, а дитячий оздоровчий табір «Вогник» Закарпатського обкому профспілки працівників державних установ, розташований у мальовничій місцевості села Оноківці Ужгородського району, за ініціативи голови галузевого обкому профспілки Марії Петечук уже розпочав підготовку до нового сезону.

Визначено обсяги робіт щодо подальшого зміцнення матеріально-технічної бази оздоровниці, а також фінансові можливості утримання табору за рахунок коштів профспілкового бюджету, Фонду соцстрахування з тимчасової втрати працездатності, спонсорів, батьківської доплати. За підсумками Всеукраїнського огляду роботи

профспілок і трудових колективів на кращу організацію оздоровлення й відпочинку дітей у 2010 році та згідно з постановою Президії Федерації профспілок України дитячий табір «Вогник» визнано кращим на Закарпатті. Крім того, він увійшов до числа лідерів оздоровниць профспілок України й отримав пам'ятну нагороду ФПУ.

Голова Закарпатського обкому профспілки працівників державних установ Марія Петечук нагороджена відзнакою ФПУ в номінації «Дитинство на долонях».

**СЕРГІЙ
БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТТЯ
ФОТО АВТОРА**

Голова Закарпатської облпрофради Іван Король вручає Марії Петечук нагороду ФПУ

ТРИВОЖНА РИНДА

Сьогодні робота є, а що чекає на працівників завтра?

«МІЛЬЙОНЕРІВ» СТАЛО МЕНШЕ

Об'єднання профспілок Львівщини вже не може вважати себе мільйонером. Саме такою цифрою – мільйон спілчан – воно могло похвалитися у 90-ті. Згідно зі статистичним звітом, який скрупульозно готує оргвідділ Об'єднання, на 1 січня 2011 року 28 галузевих організацій налічують 402 244 члени профспілки. Порівняно з 2010 роком кількість спілчан зменшилась на 16 471 особу.

Причини різні і їх багато. Могли б говорити про головну – мотивацію членства. Втім, навіть за реформування структури, активізації і омолодження кадрового потенціалу, як свідчить світовий досвід, кількість тих, хто вірить у можливості професійної спілки, невелика.

Серед об'єктивних причин називають ліквідацію підприємств та скорочення кількості спілчан. У профспілці «Машметал», приміром, їх стало на 171 особу менше. Проте в профспілці працівників охорони здо-

ров'я, де не спостерігається масових скорочень, обласна профспілкорова організація втратила 6019 спілчан. Або медикаминні захисту не потрібно, або назріла проблема рівня цього захисту, його форми і методів, які б переконали пересічного спілчанина.

Новорічні набори солодошів, тим паче оздоровчі путівки, що давно не є «профспілковими», втрачають свою мотиваційність. Далася взнаки передача ФАПів у підпорядкування деяких сільських і селищних рад, скорочення працівників у лікарні Охматит.

Занедбання вітчизняного сільгосптоваровиробництва особливо боляче вдарило по профспілці працівників АПК. Цьогоріч обласна галузева громадська організація втратила 3728 членів, лісові галузі – 567 осіб.

Криза позначилася на обласній організації профспілки працівників будівництва та промбудматеріалів, яка стала менше на 720 спілчан. Держустанови втратили 551 спілчанина, ЖКК – 859 членів профспілки. Зменшилась їхня кількість в інших бюджетних галузях. Навіть таксистки недорахували цього гірч півсотні осіб.

Тож особливо відрізняються поповнення лав у працівників софсфери. Ця обласна профорганізація зросла за рахунок створення нової профорганізації у середньоосвітній освітній установі. Ще 70 вугільників мають довіру до профорганізації, яку очолює людина бойова і послідовна у своїх діях – Олег Турчин.

Робота Оксани Захваткінної увінчалася поповненням членів профспілки працівників автомобільного та сільгоспмашинобудування – на 101 особу. Працівники лігоспудодали 24 члени галузевої організації, працівників споживчої кооперації, яку очолює Данило Климишин, стало на 186 осіб більше. Поповнила спілчанські лави профорганізація ВАТ «Львівобленерго».

ОЦІНЮЮТЬ ЗА СПРАВАМИ?

Найпереконливішим для трудової людини щодо вступу в профспілку є той момент, коли ця організація змогла захистити спілчанина під час скорочення, або встановлення справедливого розміру зарплати, а не лише консультація, як він має борстися у цьому жорстокому світі.

**ОЛЬГА ПОДОЛЯН,
ЛЬВІВСЬКА ОБЛ.**

РЕПЛІКА

ПОВЕРТАЄМОСЯ ДО ГАСНИЦІ?

Обурення працівників ДНВП «Цирконій» викликало рішення НКРЕ про підвищення тарифів на електроенергію для населення на 30% і встановлення «ліміту» в 150 кВт.

Як же так? У країні, де виробляється більше електроенергії, ніж споживається, де близько 60% виробленого припадає на найдешевшу атомну енергію, раптово та необґрунтовано піднімаються тарифи! При цьому слід врахувати й те, що роздрібна ціна одного кіловата електроенергії вже в 2–3 рази перевищує її собівартість.

При ухваленні рішення про підвищення тарифів комісією НКРЕ порушено принципи гласності, прозорості, соціального партнерства. Особливе обурення в трудящих викликають пояснення і коментарі з цього приводу державних чиновників та методика, за якою розраховано «ліміт». Найціннініше звучить заява одного з керівників НКРЕ про те, що 34 млн громадян

України укладаються в норматив 150 кВт на місяць. Я спробував. Лець уклася в 300 кВт/год, бо в нашому Дніпродзержинську відсутнє централізоване гаряче водопостачання, і для нагріву води ми користуємося електроводонагрівачами. Менше ніж 400 кВт/год не виходить. А повертатися у печери та до гасниці ми не збираємося. Від імені працівників підприємства через газету «Профспілкові вісті» профком звертається до керівництва Атомпрофспілки і ФПУ: докладіть зусиль та вимагайте прозорості й об'єктивності в цій новій політиці на електроенергію!

**ВАСИЛЬ КІСІЛЬОВ,
ГОЛОВА ПРОФКОМУ ДНВП
«ЦИРКОНІЙ»,
ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛ.**

Є НАД ЧИМ ПРАЦЮВАТИ

ПІДПРИЄМСТВО СТВОРИЛИ, ПРО ПРОФСПІЛКУ – ЗАБУЛИ!

На Житомирщині запрацював новий потужний завод залізобетонних виробів – ТОВ «Обербетон Україна». «Виріс» він у промисловій зоні обласного центру і, безперечно, додав плюсів у загал розвитку галузі. Сьогодні на підприємстві працює 120 осіб. Всі технологічні процеси переважно автоматизовані, цехи оснащені сучасним обладнанням провідних виробників Німеччини, Австрії та Італії. Робітники задоволені, бо мають престижну роботу, вчасно одержують зарплату. Проте є одне «але». На заводі чомусь не поспішають зі створенням профспілкової організації.

рушували, коли керівники заводу отримували у представників профспілок дозвіл на його відкриття. Але поговорили, допоки «збирали» підписи, та й, напевно, забули. А питання охорони праці, соціальних гарантій працівників сьогодні стоїть на кожному підприємстві. Тому, аби убезпечити працівників від непередбачуваних ситуацій, якраз і необхідна профорганізація.

Сподіваємось, що із створенням первинки на житомирському заводі «Обербетон Україна» не затягуватимуть...

ГАЛИНА МАРКОВА,
ЖИТОМИРСЬКА ОБЛ.

РОБОТА ТА ЗДОРОВ'Я

РИЗИКИ ЗВЕДЕНО ДО МІНІМУМУ

Профспілкові комітети Хмельниччини, співпрацюючи з обкомами галузевих профспілок, за участі громадських інспекторів з охорони праці постійно переймаються проблемами дотримання правил безпеки на робочих місцях, контролюють виконання вимог розділу «Охорона праці» колективних договорів тощо. На ВАТ «Подільський цемент» (голова правління Семен Дарчук, голова профкому Олександр Марковський), що є структурним підрозділом зарубіжної компанії CRH, службу з охорони праці укомплектовано досвідченими фахівцями, які професійно вирішують питання промислової безпеки.

Профспілок області Олег Сквородніков. – Іще 5 років тому на ВАТ запроваджено «Систему управління охороною праці», діють положення інструкції, нормативні документи, які регламентують порядок виконання тих чи інших робіт, перебування працівників на території виробництва, тощо. А торік на підприємстві облаштовано сучасний кабінет з охорони праці. Відповідальне ставлення адміністрації та профкому ВАТ «Подільський цемент» до вирішення питань з охорони праці сприяє суттєвому зменшенню кількості нещасних випадків на виробництві, втрач робочого часу унаслідок лікарняних листків, а в кінцевому результаті – забезпечує підвищення ефективності праці.

ВАЛЕРІЙ МАРЦЕНЮК,
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛ.

ГОСТРА СИТУАЦІЯ

«ЗА БОРТОМ» ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ

Сто гірників шахти «Трудовська» державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія» 4 лютого пікетували будівлю ДП «ДВЕК» та галузевого міністерства у Донецьку (вугільне міністерство розташоване на першому поверсі ДП).

Шахтарі прийшли до об'єднання, щоб обстоювати своє право на працю. А вже стан «Трудовської» колектив підприємства розцінює як катастрофічний. Шахті загрожує повне зупинення робіт із видобування вугілля. Діюча лава допрацює, вугілля з неї гірники зможуть дати ще 3-4 міся-

ці, після чого видобування буде припинено і «Трудовська» залишиться без заборів. А нова лава, за оцінками комісії галузевого міністерства, може бути запущена тільки на початку вересня, і то за умови, що буде налагоджено постачання підприємства. Люди не зможуть працювати, відповідно – отримувати зарплату, можливі масові звільнен-

ня, що негативно позначиться як на працівниках, так і на подальшій долі підприємства.

Проте ні керівництво «Трудовської», ні ДП «ДВЕК» не докладають зусиль для розв'язання проблеми.

Тож генеральному директору «ДВЕК» були передані вимоги колективу.

При цьому «генерал» об'єднання, спілкуючись

із журналістами, заявив, що нова лава на «Трудовській» буде змонтована вже у квітні-травні ц. р. Хоча у висновках інспекційної комісії міністерства про хід підготовчих робіт зазначені зовсім інші строки. Самі ж гірники кажуть, що у паперах міністерської комісії дано можливого запуску лави визначено 31 серпня – 1 вересня. Проте реально, у кращому випадку, нова лава зможе дати перше вугілля десь у середині жовтня, якщо буде постачатися нове облад-

нання. Голова об'єднаної територіальної вуглепрофспілки Євген Бондаренко передав голові Донецької облдержадміністрації Анатолію Близнюку та меру Донецька Олександру Лук'яненку звернення трудового колективу з вимогою ужити всіх необхідних заходів для забезпечення сталої роботи шахти «Трудовська».

ПРЕС-СЛУЖБА
ПС ВУГІЛЬНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ
ФОТО
ВОЛОДИМИРА СЛОТИ

ГОЛОВА ПЕРВИННОЇ ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ ШАХТИ «ТРУДОВСЬКА» ВІТАЛІЙ КУЗЬМЕНКО:

«За грудень пройдено лише 20 метрів, а в січні – 1 метр підготовчих виробіток (!). Працювати нічим, обладнання виходить із ладу. Плани щодо розвитку підприємства не виконуються. Генеральний директор ДП «ДВЕК» Сергій Лозовський не спускається у шахту, аби оцінити реальну обстановку, а директор шахти після двох завалів ні разу не був у заборі. Повністю зруйновано конвеєрний штрек...»

ЩО Є ЖИТТЯ? ЛИШ ГРА...

ЛОТЕРЕЯ ЯК ДЗЕРКАЛО СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ

«Подарила в лотерею куму свій білет кума. Кум тепер «Москвич» має, а кума сошла с ума», – співали славетні куплетисти-естраданники Веніамін Нечасєв і Павло Рудаков, відтворюючи радянську атмосферу 50–70-х років. Хто ж не пам'ятає різноманітні тогочасні лотереї, хоча б широковідоме «Спортлото» на допомогу радянському спорту, перший тираж якого відбувся 20 жовтня 1970 року? Лотерейні білетики, які можна було придбати будь-де і на які здебільшого вигравався хіба що карбованець! Чи облігації «тривідсоткової виграшної позики» й зосереджене сопіння всієї сім'ї над газетою з виграшними номерами: збіглося чи ні?

КРИЗЬ «ТОНОВАНЕ СКЛО» ЗАКОНО- ПРОЕКТУ...

Серед найрізноманітніших видів бізнесу Азартна Гра Лотерея, сказати б, – «блакитна кров», «еліта», бо найгуманніша. Гравець, не витрачаючи аж таких грошей, просто «ловить удачу» тут і зараз. А оператор збирає гроші і спрямовує їх... До речі, куди і для чого?

Лотерейний бізнес проіснує по всьому світу. В економічно розвинутих країнах Європи державна монополія на організацію та проведення лотерей є засадним принципом. Другий принцип – законодавче закріплення соціальної спрямованості лотерейної діяльності. І, нарешті, по-третє, держава забезпечує посилений контроль цієї діяльності.

А які принципи провадження лотерейного бізнесу, взагалі – лотерейного ринку присутні (чи відсутні) в Україні? Загалом слід сказати, що ця тема стала останнім часом модною, резонансною, і здебільшого – завдяки зусиллям народного депутата України, заступника голови Комітету ВР з питань охорони здоров'я Віктора Коржа, а також іще одного народного депутата – Антона Яценка (дещо меншою мі-

рою). Саме вони порушили цю тему, примусили її «завзвучати», а головне – ввели цілу низку поправок до законопроекту «Про державне регулювання діяльності з проведення лотерей в Україні». Річ у тім, що законопроект пропонує розглядати в одному, як мовиться, пакеті цілком нормальних і за визначенням прозорий лотерейний бізнес (яким він і є у всіх цивілізованих країнах) разом з азартними іграми на кшталт казино, картмама, ігровими автоматами тощо, які в одних країнах заборонені, а в інших «відселені» у певні місця.

Тож саме через те, що лотерейний бізнес у нас досі безпосередньо пристикований до азартного ігрового бізнесу, тобто «суміжний», він фактично непрозорий. А чому б, насправді, не провести рису,

1 млрд гривень може надійти до держбюджету вже нинішнього року

за умови ухвалення закону про державне регулювання діяльності з проведення лотерей в Україні.

не визначити критерії? Азартні ігри є небезпечними, загрозливими, адже в рулетку, в карти, на ігрових автоматах можна програти все, що маєш! І своє, й чуже. Наслідком стають стреси, сімейні та соціальні конфлікти, суїцид. Про це писали класики, знімалися фільми, це тут і там має місце в реальному житті. І ті, хто добре розуміє руйнівний ланцюг причин і наслідків у цьому виді захоплення, активно протестує проти відродження ігрового бізнесу. Приміром – православна церква, культурна інтелігенція, батьківські комітети. А в лотерею можна просто не виграти! Тим більше, що тут якраз ніхто не грає на надто великі суми – хіба на 5, 10, 20 гривень.

ДЕРЖАВА НЕ ГРАЄ, А КОНТРОЛЮЄ

Попри те, що мало не на кожній вулиці розташовані кіоски з вивіскою «Державні лотереї», насправді «державних», виявляється, немає. Як немає базового закону про державне регулювання цього виду діяльності, хоча, приміром, той же В. Корж воює за нього вже півтора року. У 90-х роках існувала така держава лотерея при Комітеті, пізніше – Міністерстві у справах молоді й спорту. Однак швидко збанкрутіла. Чому? По-перше, як уже сказано, лотерейний бізнес в Україні не відокремлено від азартних ігор, тому й не завжди зрозуміло, куди й на що конкретно йдуть гроші, котрі він акумулює. По-друге, лотерейний ринок не може існувати в

БУДЕ ЗАКОН – ОЗДОРОВИМОСЬ!

Сьогодні, на переконання Віктора Коржа, період первісного накопичення капіталу в операторів минув, усі заспокоїлися, ринок викристалізувався. Проте почати працювати по-європейськи не може. Ситуація майже кумедна, тут найцікавішою і найбільшою інтригою є той режим очікування, який сатирик Михайло Жванецький називає «так ми вже згодні!». Тобто – і оператори, і гравці згодні забезпечити чесний і прозорий лотерейний ринок в Україні. При цьому єдине, що стримує, – зволікання держави. Тим часом здоровий глузд і досвід розвинених країн, на які ми так полюбляємо задивлятися, підказує: лотерейний ринок в Україні має триматися (і розвиватися) на двох китах: а) повний державний контроль, інакше – державна монополія і б) очевидна соціальна спрямованість. Адже практично в усіх європейських країнах, де лотерейний бізнес набув розвитку, він має чітку соціальну спрямованість. В Англії – це підтримка музеїв, бібліотек, інших закладів культури; у Франції, Італії, Польщі, Угорщині, Австрії переважна частина коштів, одержаних від проведення лотерей, спрямовується на розвиток фізкультури й спорту.

замкненому просторі, він невіддільний від світових тенденцій. Існує Європейська асоціація, великий оператори, з'являються дедалі нові види гри, еграмотний менеджмент, що дуже динамічно працює. Ринок бурхливо розвивається, прогресує, нині все робиться через термінали, інтернет – зручно й швидко. Модно й конкурентно.

І, певна річ, не Україна задає тон. Тож за таких умов – і «беззаконня», і при одному лише Міністерстві, окрема лотерея без значних оборотних коштів, з менеджерами, яких не навчено останніх технологій, природно, припинила своє існування.

Взагалі, за великим рахунком, держава не має брати безпосередню участь у лотерейному бізнесі, вкладати гроші, піддаватися невинуватому ризику. Адже ідеть-

ся про дуже великі суми, про справді великі ризики, а сьогодні економіка нашої держави не в тому стані, щоб акумулювати в якомусь виді діяльності 100–200 млн доларів, збирати там державних службовців, аби конкурували з вільним та серйозним бізнесом, яким займаються транснаціональні корпорації. Ось контролювати – обов'язково! Але знову ж таки: передусім – закон!

ГРАТИ ЧЕСНО – СПРАВА ЧЕСТІ, АБО БІЗНЕС VS МОРАЛЬ

Хто є операторами українського лотерейного ринку і яка, хоча б приблизно, схема проходження коштів? З'ясувалося, що це оператори зі спільним капіталом – частково укра-

“
«Європейські держави розглядають лотерейну діяльність передусім як діяльність державну, спрямовану на акумулювання централізованих фондів держави, що в подальшому використовуються на суспільно значущі цілі».
Дм. Гетманцев

їнським, частково іноземним, до речі, інтегрованим в європейській структурі. Теоретично або, як-то кажуть, за ідеєю, приблизно 50 відсотків коштів, що надходять від лотереї, спрямовуються у призовий фонд, з решти грошей частина йде до державного бюджету, частина є доходом оператора, котрий використовує їх на розвиток справи, виплату зарплати. Схема не нова, але принциповим є інше: щоб оператори сплачували податки, працювали чесно і гарантовано виплачували виграти громадянам. Ось із цим завжди були проблеми, надто в 90-ті роки: хтось ухилився від сплати податків, хтось шахраював з виграшами. Якщо нарешті ухвалить відповідний закон, тоді ризики буде зведено практично до нуля, фінансово-господарська діяльність операторів стане прозорою. І гарантовано надходитимуть іноземні інвестиції.

Насправді очікування надто затягують, парламентарії розглядають зірочки на небі й порох під стільцями. Чому? А дуже просто: чимало лобістів. Дехто вельми дбає про власні інтереси, про свої великі гроші. Адже відомо: чим каламутніша водичка... Ось така «схема» працює бездоганно, гальмує законодавчу роботу, пропускає «без митного контролю» радісне свавілля чиновників усіх мастей та рангів. Більше того, в Україні сьогодні діє мораторій на ліцензії: інакше кажучи, лотерейний ринок фактично знищують. Тим часом основні оператори українського лотерейного ринку готові безпосередньо в Міністерстві фінансів поставити термінали, на яких у режимі онлайн відображатиметься вся їхня діяльність. Аж до того, в якому пункті придбано який-то білет, коли й за що сплачено виграти і в якій сумі. Здавалося б, про більше годі й мріяти! Та в нас інакше: бізнес моралі не товариш.

ТЕТЯНА МОРГУН,
«ГВ»

У жінок, які мешкають у провінції, немає вибору, де працювати

Шкідливі умови праці, мізерні зарплати, на які не хочуть йти чоловіки... Яке здоров'я має бути у таких жінок?

РЕФОРМА

60-ЛІТНІ ЖІНКИ ЗАБИРАТИМУТЬ

ОЛЕНА СУХОРУКОВА,
«ГІВ»

Ну що таке жінка у 55 років? Хіба стара, якій час йти на спочинок? Та в такому віці можна ще не тільки ефективно працювати, використовувати накопичений за довгі роки досвід, а й заважувати на собі погляди чоловіків! Але це – якщо маєш неприємну роботу під кондиціонером. Проте не всі жінки – офісні працівники. Фізична праця виснажує, і після роботи залишається єдине бажання – виспатися. То ж що мають робити жінки на виробництвах, якщо пенсійний вік таки буде продовжено до 60?

НАШІ ЖІНКИ ПОМИРАЮТЬ РАНІШЕ ЧОЛОВІКІВ

Під час обговорення пенсійної реформи складається враження, що дані, які наводять фахівці дослідних центрів, найвищих законодавчих і виконавчих органів, екстрапольовані на життя великих міст. Можливо, тому що функціонують вони в столиці?

В яких умовах живе і яким чином виживає найбільша частина населення України в невеликих містах, селищах і селах, для представників

згаданих громадських інститутів стає відкриттям під час їхніх поодиноких відряджень у глибинку. Але саме там набуває реальних обрисів «живе» робоче місце: якщо воно є – можна будувати плани на майбутнє; якщо немає – доведеться податися на заробітки або перебиватися випадковими підробітками, очікуючи вакансії, адже за кожним робочим місцем у населених пунктах, де залишилося одне-два активно працюючих промислових підприємства, черга.

– Окрім нашого, інших великих підприємств у місті немає, – розповідає Тетяна Маркело, голова профкому ВАТ «Корюків-

ська фабрика технічних паперів», що розташована в Корюківці Чернігівської області (населення – 13 тисяч Авт.). – Щоб працівники вчасно йшли на пенсію, звільняючи робочі місця для молодих, зацікавлюємо їх вихідною допомогою. А трапляється, що батько або мати доробили до пенсії і йдуть до керівництва із проханням: візьміть на моє місце сина або дочку.

Перебуваючи у відрядженнях, подібні історії ми чули в багатьох містах із моновиробництвом Київської, Житомирської, Луганської, Донецької, Миколаївської, Львівської та інших областей. Алчевськ Луганської

області – не найменший населений пункт. Там мешкає 113 тисяч, але проблеми ті самі. Після того як закрилися з десятих підприємств, у тому числі хлібозавод, пивзавод та швейна фабрика, усе життя зосередилося навколо металургійного комбінату й коксохімічного заводу, а основною проблемою батьків стало працевлаштування дітей. Навіть тих, хто закінчив філіал Донбаського державного технічного університету в Алчевську. На всіх новоспечених інженерів посади не вистає. Якщо поспіє, оформляються електромонтерами, слюсарями тощо.

14,4 млн
працюючих
утримують 13,7
млн пенсіонерів.

Майже 8 млн українців перебувають поза легальною економікою. Саме в їхніх зарплатах – неодержані Пенсійним фондом кошти.

– У нашому цеху із 350 осіб половина – жінки, – розповідає голова цехового профспілкового комітету, бригадир з обробки металу Тетяна Перерва. – Робота, звісно, не жіноча, навіть назви професій «чоловічі» – машиніст крана, сортувальник, оброблювач дефектів металу, правильний прокату. Але чоловіки на них не йдуть, тому що занадто низька оплата. А жінки й такої роботи раді, особливо матері-одиначки, адже працювати в Алчевську ніде. Коли в нашому цеху з якоїсь причини припиняється виробництво, жінок відряджають на підсобні роботи. Прикро, що не було в мене фотоапарата, щоб зараз показати вам, як мої дівчата – і 18-річні, й ті, хто старше – з кайлом та лопатами, у ватних штанях і куртках, на морозі розчищають дороги від снігу, а влітку, знемагаючи від спеки, – прибирають залізничні колії.

На першу зміну вони йдуть, коли немає ще й шостої ранку, а діти сплять, додому з другої зміни повертаються опівночі, коли діти вже сплять. А якщо дорого замело і транспорт не хо-

дить, то й пішки. А після зміни на втомлену мати чекають діти, домашнє господарство – і немає в неї ні покоївки, ні гувернанток. Яке здоров'я має бути в такої жінки? Чим харчується її сім'я при зарплаті у дві тисячі? Куди може поїхати відпочити? І скажіть, чи вистачить такої жінці сил, щоб ще й у 55–60 років підніматися на кран? І наскільки це буде безпечно, бо й зір уже не той, і координація, а вниз ж люди працюють!

– У нас геть забули, що жінка – це мати, – продовжує Тетяна Перерва. – що вона має займатися дітьми, мати час обійняти їх, поспілкуватися, допомогти знайти якусь захоплення, а не шприці і кульки із клеєм. Скажіть, чим я, приміром, завинила державі, що вона хоче примусити мене працювати ще п'ять років? Тим, що виховала двох дітей та дала їм вищу освіту? А що заборгувала їй наша Тетяна Малярчук, оброблювач поверхневих дефектів металу? Своїх двох дівчаток виростила. А тепер так склалося життя, що довелось усиновити трирічну дитину. От і гадаєш: якщо підвищать пенсійний вік,

ХТО МАЙЖЕ НЕ ПРАЦЮВАВ, ВСЕ ОДНО ЇТЬ

На перший погляд, пенсія призначається більш-менш справедливо: хто має більший трудовий стаж та отримував більшу зарплату, тому призначається більший розмір пенсії. Та через інфляцію вона швидко «худне», а індексація не дає належної компенсації.

– Розмір пенсії підвищується на коефіцієнт, який чомусь фактично відповідає 20% темпів зростання середньої заробітної плати, лише в межах прожиткового мінімуму для пенсіонерів та величини індексу споживчих цін, – розповідає про порядок індексації професор Юрій Маршавін. – Також підвищення стосується пенсій, які отримують люди з невеликими страховим стажем і розміром зарплати – до розміру мінімальної. Із часом (через 4–6 років) пенсії тих громадян, яким вони були призначені у великому розмірі, і тих, хто мав малий трудовий стаж і тому отримав невелику пенсію, зрівнюються.

Приміром, у 2005 році чоловік мав стаж 43 роки і заробітну плату, що вдвічі перевищувала середню. Йому була призначена пенсія, скажімо, в розмірі 500 грн, що на той час становило 62% від середньої номінальної зарплати (у 2005 році – 806 грн). Протягом п'яти років номінальна зарплата зростала в середньому на 24% на рік, а пенсію індексували на 4,8%. У 2010 році середня зарплата становила вже 2100 грн, а пенсія нашого умовного чоловіка зросла лише до 638 гривень. Ця сума – нижча за прожитковий мінімум для пенсіонерів, тому її підвищили до 706 грн, але тепер ці кошти склали лише 33% від розміру середньої зарплати. Не створює мотивації до праці і існуючий мінімальний страховий (трудо-вий) стаж. Щоб отримати невеличку, але довічну пенсію треба пропрацювати лише п'ять років. Ті, хто претендує на пенсію розміром з прожитковий мінімум, повинні заробити стаж 25 років (чоловіки) та 20 років (жінки). Але якщо людина почала працювати в 20–25 років, то до 60 років її стаж буде становити вже 35–40 років! І це має враховуватися у новому пенсійному законодавстві.

Кількість жінок, яким хочуть підвищити пенсійний вік, та кількість молоді, що має одержати своє перше робоче місце, приблизно однакова.

РОБОЧІ МІСЦЯ У СВОЇХ ДІТЕЙ?

чи вистачить у неї сил і здоров'я поставити її на ноги?

Справді, у нас полюбляють апелювати до статистики: жінки після виходу на пенсію живуть 23 роки, чоловіки – 14. Та коли Тетяна переаховує своїх знайомих, що відійшли в інший світ у 47–57 років, розумієш, що ці статдані – «середня температура по лікарні». Бо до виснажливої праці додається й екологія. Кожна п'ята-шоста жінка, що мешкає у регіоні з розвинутою металургією, проходить через онкозахворювання.

РОБОЧІ МІСЦЯ НА ПАПЕРІ ТА В ЖИТТІ

Така ціна питання: на одній чаші терезів – життя й здоров'я, на іншій – відрахування до Пенсійного фонду. Та при дефіциті ПФ у десятки мільярдів гривень підвищення віку жінок до 60 років зменшить усього 554 млн грн (цифра, яка наводиться в пояснювальній записці до законопроекту)! Погодься, ціна неадекватна. До того ж за грубими

підрахунками (в житті, звичайно, все складніше), кількість жінок, яким хочуть підвищити пенсійний вік, та кількість молоді, що має одержати своє перше робоче місце, приблизно однакова. Тобто якщо не буде створено нових робочих місць, молоді люди залишаться безробітними.

Робочі місця взагалі розв'язують усі проблеми. Фахівці підрахували, що забезпечення 2 млн громадян робочими місцями з офіційною середньою заробітною платою принесуть 20 млрд гривень додаткових пенсійних відрахувань. Але сподіватися на виникнення нізвідки такої кількості робочих місць, зонайменше, наївно. Держава на це, як і на запуск нових виробництв, не має коштів. У бізнесу свої інтереси.

– Не слід думати, що внаслідок зростання обсягів виробництва, приміром, на 2%, зайнятість зросте теж на 2%, – говорить академік, директор Інституту демографії і соціальних досліджень ім. Птухи Елла Лібанова. – Виробничник хоч і повільно, але впроваджує нові технології, а їх наслідком

ЧОМУ ПЕНСІЙНА РЕФОРМА – ЦЕ ДОБРЕ І ЧОМУ – НІ

Юрій Маршавін, професор кафедри економіки та управління персоналом Інституту підготовки кадрів Державної служби зайнятості, проаналізувавши вплив пенсійної реформи на ринок праці, виділив п'ять чинників, на які не можна не зважати.

Дітей менше, ніж батьків. Із працездатного віку виходять найчисельніші вікові групи населення. Так, у 1951 році в Україні народилося 858 тис. дітей, у 1959-му – 880 тисяч. Тих, хто приходиме ім на зміну, а це діти 1990–2000 років народження, вдвічі менше, бо саме в цей період народжуваність в Україні скоротилася із 657 тис. до 389 тис. осіб. Отже, ринок праці щорічно до 2025 року буде поповнюватися все меншою кількістю молодих людей.

А нові робочі місця є? Щорічне збільшення на пенсію, означає, що чисельність працюючих зростає кожного року на 180–190 тис. і за п'ять років збільшиться майже на 1 млн працівників. Але це принесє очікуваний результат лише за умови створення додаткових робочих місць. Інакше жінки, що залишаться в числі працюючих, позбавлять молодь можливості працевлаштуватися.

Кожен третій – нелегал. Збільшення зайнятості можна досягти й іншим способом, адже в Україні з понад 28 млн людей працездатного віку майже 8 млн перебувають поза легальною економікою. Більшість із них працює «в тіні», шукає кращого життя за кордоном, а частина взагалі не виходить на ринок праці. За статистикою, останніх відносять до тих, хто зневи-

рився знайти роботу. Податки та внески в державні соціальні фонди, в тому числі пенсійний, вони не сплачують. Є розрахунки, за якими легалізація навіть частини їх зарплат може дати більший ефект щодо наповнення ПФ та розміру пенсій, ніж збільшення вікового цензу.

Немає гідної зарплати – немає гідної пенсії. Люди перейдуть працювати в легальну економіку, якщо заробітна плата тут буде не менша тієї, яку вони отримують «в тіні». Об'єктивно Україна за розміром зарплати, якщо її вимірювати в євро, опинилася на передостанньому місці в Європі. І нічого не зміниться, поки держава не змусить (чи не заохотить) бізнес, особливо великий, поступитися часткою прибутків на користь найманих працівників.

Тільки для тих, кому «до 35». Може статися, що жінок віком понад 55 років роботодавці почнуть звільняти і не дуже охоче приймають на роботу. Мотивувати відмову та звільнення вони, звісно, будуть не віком, а іншими причинами. Насправді ж уже давно в оголошеннях про вакансії серед головних вимог до кандидатів зазначать вік «до 35 років».

завжди стає оптимізація (скорочення) чисельності працівників.

Несподіваним було твердження Елли Марленівни про те, що в Україні взагалі не спостерігається надлишку робочої сили й нестачі робочих місць. За статистичними даними, їх кількість майже однакова. Не вистачає лише робочих місць, які люди погоджуються зайняти, бо оплачуються вони принизливо низько. А ситуація в невеликих населених пунктах із моно-виробництвами потребує особливих рішень.

Тим часом уряд обіцяє приблизно 700 тисяч нових робочих місць. Іх заплановано створити за рахунок інвестицій. Відповідна програма інноваційно-інвестиційного розвитку до 2015 року, яка нараховує 163 проекти на суму близько 368 млрд грн, розроблена та презентована міністром економічного розвитку й торгівлі Андрієм Клеювим. Ми ж, у свою чергу, сподіваємося, що ці інвестиції буде вкладено й у міста із хронічно незаїнятим населенням. Щоб батьки не ставали на заваді своїм дітям.

СИМВОЛ

Традиційний початок масштабного профспілкового заходу

ЯК СТВОРЮВАВСЯ
ГІМН ФПУ

Восени 2002 року IV з'їзд профспілок України вперше в історії проведення профспілкових форумів відкрився під звуки власного гімну. Відтоді всі профспілкові заходи на найвищому рівні проходять у його супроводі. Про те, як створювався «Гімн профспілок України», розповідає один із його авторів Григорій Забрoда.

Якось після однієї з нарад керівники обласних організацій профспілок (я тоді працював заступником голови обкому профспілок працівників АПК на Київщині) поверталися автобусом із Броварів до столиці. Я читав усім присутнім свої нові поезії. Через деякий час голова облпрофради Валентин Кононенко запитав мене, чому я не пишу вірші на профспілкову тематику і зауважив, що настав час створити гімн обласної ради профспілок. Усі дружно підтримали пропозицію.

Я загорівся ідеєю і вже за кілька днів представив на суд керівництва облпрофради «Марш профспілок Київщини». А мій товариш композитор, художній керівник і диригент народного духового оркестру Національного аграрного університету Євген Доненко написав музику до нього. Згодом вірш було надруко-

вано в інформаційному віснику облпрофради «Профспілки і життя».

Коли слова й музика були готові, відбувся перший запис твору у виконанні керівника вокального ансамблю клубу Національного аграрного університету Ганни Каргальцевої. Потім його записували у студії показового духового оркестру Збройних сил України: спочатку у виконанні заслуженого артиста України Івана Чайченка та Ганни Каргальцевої, а згодом – у виконанні заслуженого (нині народного) артиста України Олександра Василенка.

Тоді у ФПУ йшла підготовка до чергового з'їзду, тож з'явилася ідея створити гімн. За порадою Валентина Кононенка я звернувся через газету «Профспілкові вісті» до усіх охочих взяти участь у конкурсі на кращий текст гімну профспілок України. Мій текст «Маршу профспілок» також був надрукований у газеті. На конкурс було представлено багато варіантів тексту гімну. Комісія і керівництво ФПУ зупинилися на нашому.

Текст і музика твору були розіслані в усі регіональні та галузеві об'єднання профспілок для ознайомлення. Після внесення деяких поправок гімн профспілок України у виконанні Олександра Василенка прозвучав перед учасниками Конгресу профспілок України і був сприйнятий із захопленням.

Текст і музика твору були затверджені Президією і Конгресом ФПУ як офіційний документ.

НАШІ ВЕТЕРАНИ

СПІВЕЦЬ
РІДНОГО
КРАЮ

Є люди, з якими приємно спілкуватися, про них хочеться говорити й писати. Вирізняються вони, як правило, простотою і скромністю характеру і водночас своєю неординарністю, різносторонніми здібностями й талантом... Саме таким є Григорій Климович Забрoда – ветеран-профспілковець із 40-річним стажем, поет-пісняр, невтомний трудівничий. 14 лютого 2011-го Григорію Климовичу виповнюється 75 років.

Народився і виріс він у знаменитому селі Трипільля на Київщині. З дитинства пізнав усі радості й печалі сільського буття, пережив війну і післявоєнне лихоліття, бачив тяжку працю батьків на землі, а тому, як кажуть, знає цінну «окрайцеві хліба». Працювати почав рано, вже у 17 років сплавав ліс по Дніпру. Тоді ж і вірші почав писати...

Служив у лавах Радянської Армії, а після навчання у художній студії при столичному драмтеатрі імені Івана Франка з успіхом виступав на сценах провідних театрів Києва і Хмельницького. Зіграв чимало яскравих ролей у виставах, серед яких – Микола в «Наталці Полтавці», Грициан Таврицький у «Весіллі в Малинівці» тощо.

І все таки переважна більшість його трудового життя тісно пов'язана з профспілками Київщини.

Кияни й гості міста далих 60–70-х років минулого століття пам'ятають яскраві виступи колективів художньої самодіяльності профспілкового Будинку культури трамвайників, який очолював Григорій Забрoда. Згодом він був призначений завідувачем відділу культурно-масової і фізкультурно-

ГІМН ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ
СПІЛОК УКРАЇНИ

Музика Євгена Доненка Слова Григорія Забрoди

Коли неправди біль стискає горло,
Порушений закон, до розпаку лиш крок,
Людина йде з надією у серці
Шукати захисту до профспілок.

Приспів:
Профспілки України! Укріп'яймо ряди,
Наша сила у єднанні на шляхах боротьби.
Ми за право на працю, соціальні права,
Ми за право народу на достойне життя.

Не треба гнутись, бить земні поклони,
Нас мільйони, ми – нездолених оплот!
На заклик станем в маршові колони,
За нами правди сила і народ.

Приспів.

Людина праці щоб була в повазі –
Хай голос профспілок луна, як віщий дзвін!
Бездушності, свавілля і зневазі
Відверто і рішуче скажем: «Ні!»

Приспів.

спортивної роботи облпрофради, працював заступником директора обласного Будинку художньої самодіяльності профспілок і близько 20 років – заступником голови обкому профспілок працівників АПК.

Заочно закінчив Вищу профспілкову школу культури в м. Ленінграді.

Останнє місце роботи Григорія Забрoди – виконавча дирекція обласного відділення Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності.

Слід наголосити, що де б він не працював, яку ділянку роботи йому не до ручали б – скрізь виявляв творчий підхід до справи, вносив різноманіття в роботу, показував приклад працелюбності й високої відповідальності, залишив у колективах спогад про себе як людину обдаровану, благородної душі і полум'яного серця.

Григорій Забрoду як учасника ліквідації аварії на ЧАЕС відзначено грамотою Президії Верховної Ради УРСР, він має низку

галузевих і профспілкових нагород.

Природа щедро наділила Григорія Климовича поетичним талантом, тому в його душі завжди жила і живе поезія, з-під його пера виходять все нові й нові поетичні твори.

Нині він готує до друку збірник поезій «Дихання вічності» та пісенник, у якому є тексти й на профспілкову тематику.

Оцінку його майбутнім книгам дасть читач, скажу лише, що будь-який твір Григорія Забрoди: чи то збірка поезій про рідне Трипільля, чи лірика про кохання і проникливі рядки ревіквему «Поки живі батьки і матері», а чи гнівні слова сатиричного послання «Ганьба», я вже не кажу про теплі, душевні пісні на його слова, які виконують як самодіяльні, так і професійні художні колективи – всі вони написані рукою трудівника, лірика, в них вкладається частка душі й серця автора.

Любов до рідного краю, невіддільний патріотизм, палке бажання бачити Україну, її людей щасливими й щасливими – кредо його життя. І цей лейтмотив пронизує всю творчість талановитого поета-трудівника Григорія Забрoди.

ВАЛЕНТИН КОНОНЕНКО,
ГОЛОВА КИЇВСЬКОЇ
ОБЛПРОФРАДИ

“

19 листопада 2002 року перед профспілковим активом уперше прозвучав марш, який став національним гімном профспілок.

ЧИ Є КОРИСТЬ ВІД ВИСОКИХ ШТРАФІВ?

Понад два роки минуло відтоді, як автошляхи отримали оновлений закон «Про дорожній рух». Українцям цей час запам'ятовується введенням жорстких штрафних санкцій до порушників ПДР, епопеєю із приладом «Візір», звітами про небачене збагачення держказни за рахунок автоматичного розсилання «листів щастя» та багато ін. Керівництво Державтоінспекції заявляє: позитивна динаміка статистики ДТП останніх років підтверджує правильність обраної стратегії і вагомий вплив саме такого чинника, як високі штрафи.

КОЛИ ПОЧНУТЬ ШТРАФУВАТИ АВТО З «НЕПРОСТИМИ» НОМЕРАМИ?

Відомий своєю участю в резонансних судових справах кивський адвокат **Ігор Годецький** стверджує, що штрафування ефективно лише як комплексний захід, оскільки на аварійність впливає низка чинників. Порядком на шляхах залежить і від того, наскільки якісне дорожнє покриття, а великих успіхів тут не спостерігається. ДАІ в даному разі може і повинне впливати, готуючи відповідні подання в шляхово-будівельні організації й органи місцевої влади. Але виконує це частково, бо практика штрафування посадовців за погані дороги не поширення. Якщо дороги не витримують критики, в тому вбачається і міліцейський «внесок». Проте погані шляхи лишаються «тіньовим» фактором ризику, на який влада традиційно неохоче зважає попри можливість звернення постраждалих до суду.

То чи є користь від високих штрафів? Адвокат упевнений: користь є хоча б у тім, що водії зменшують швидкість там, де вартують працівники ДАІ. Спрацює банальне бажання зекономити і не сплачувати за прилизимим рахунком. Але як зробити, щоб у водіїв виникло бажання «еко-

номити» на всій автотрасі, а не тільки в пунктах «спокути»? Штрафи потрібні однозначно – зокрема у виховному сенсі. Але варто згадати і про показники «зборів». Навпевно, їх треба формувати з урахуванням місцевих особливостей заповнення транспортної мережі, її сезонного завантаження. Найкраща формула така: про виконання плану штрафів можна спитати і в того, хто, виходячи з кількості транспорту і якості доріг, допустив підвищення аварійності. Тут повинен також відповідати той, хто має стежити за дорожнім покриттям та справністю вуличного освітлення. Тільки тоді, коли тягар відповідальності відчують усі причетні до таких трагедій, можна говорити про соціальну справедливість.

Згадав Годецький і про «Візір», коли він та громадські організації доводили його недосконалість. Після тривалої експлуатації приладів МВС, як і прокуратура, визнали цей прикрий факт. Питання навіть не в технічних кондиціях, а в схемі, за якою їх придбали. І чому в Україні повсюдно не встановили автоматичні відеофіксатори порушень

ПДР? Відповідь на поверхні – доведеться штрафувати авто із блакитними й іншими «непростими» номерами. Тобто, доведеться штрафувати всіх! Але ніхто не хоче нарівнятися на неприємності з боку високопосадовця, олігарха чи колеги. Уявіть, наскільки толерантніша атмосфера заганує на наших автомагістралях, якщо інформація про тих, хто потрапив у поле зору автоматичного фіксатора порушень дорожньої грамоти, стане публічною – приміром, доступною в Інтернет-ресурсах!

СПРАВЖНЯ ДЕМОКРАТІЯ ПОЧИНАЄТЬСЯ З ПОРЯДКУ

– В ЄС через великі штрафи водії відповідальніше ставляться до поведінки на дорогах, – констатує правозахисник **Едуард Багіров**. – Колиш у Німеччині наше авто оштрафували на 300 євро лише за те, що глушник виділяв забагато диму. Зізнаюся, років 10 тому я публічно виступав проти застосування значних фінансових

РИТОРИЧНЕ ЗАПИТАННЯ

У демократичному суспільстві провідним є право громадянина, а міліція – передусім не каральний, а правоохоронний орган, і розмова про штрафи має розглядатися крізь ціннісно-орієнтовану призму справедливості для кожного. Допоки ж «мажорів» садять із «великим рипом» – відрядження до окремої «аварійної» колонії отримують пересічні водії, «крутих» там майже не видно. І чи аморально вчиняє людина, яка не хоче платити штраф не через фінансову неспроможність, а через ту несправедливість, що заможних та впливових ся чаша минає?

стягнень до порушників дорожньої грамоти. Але я змінив цю думку і тепер агітую за штрафи, які застосовують однаково до всіх.

Ми повинні думати про те, в якій країні житимуть наші діти й онуки, адже одні перебуватимуть за кермом, а інші стоятимуть із жезлом. Повірте, справжня демократія починається з порядку на дорогах. Усе наше життя пов'язане з дорогами – починаючи з народження і закінчуючи відходом у вічність. Тобто ми є учасниками дорожнього руху навіть після... смерті! Зрозуміло, що найбільш затято критикують ДАІ саме невинуваті лихаці. Вони першими і хабара дають.

Нині в Україні явний «перебір» із критикою Державтоінспекції, хоча

окремі претензії мають підстави. Якось спостерігав картину на столичній Європейській площі, коли із ланцюга машин, що очікували на зелений сигнал світлофора, вискочив позашляховик і попри присутність даїшника, який лише повів бровою, поїхав на червоне світло. Я тоді спитав в офіцера: «А чому ви не відреагували, тут же з півсотні свідків було!» Навзаєм зауваження я почув цілком очікуване: «А ви що, не бачили, це ж машина з гаражу Верховної Ради!» Марно тоді запитувати, чому водійський загал з неповагою ставиться до міліціонера, який не може забезпечити невідворотність покарання і рівність усіх перед законом, бо перебуває в «системі координат» подвійних стандартів.

Безперечно, результативну роль штрафів важко недооцінити, але спілкування із низкою незалежних експертів довело, що її дуже легко переоцінити...

ТРЕБА ПОВАЖАТИ ЗАКОН

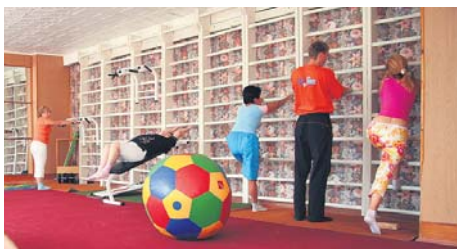
– Багато водіїв не знають правил дорожнього руху, а якщо і знають, то не дотримуються їх, – зауважує автор книги «100 аргументів проти штрафів ДАІ» **Володимир Каравей**. – С й такі, які навмисне порушують ПДР і навіть для того списуються в Інтернеті чи влаштуючі нічні перегони та дрифт-шоу. А потім ведуть статистику зароблених балів – у залік ідуть не задокументовані даїшниками «подвиги». З іншого боку вражає те, як «правильно» українці спроможні іздити за кордоном. Чому не можна так поводитися на батьківщині? Власне, високі штрафи не навчать дорожньої культури. Почасти інциденти провокує обстановка на дорогах. Приміром, на одній із вулиць Одеси повісили знак, що забороняє поворот ліворуч, але «забули» встановити інформаційну таблицю для звикання до нових умов руху. Як наслідок, водії повертають «за звичкою», і їх одразу карають. Погодьтеся, у подібних ситуаціях водій винен не на сто відсотків, і його не назвеш злісним порушником.

Потрібно серйозно взятися за доопрацювання законів, які регулюють життя на автошляхах, а не зосереджувати увагу лише на підвищенні штрафів. М аю на увазі власний досвід написання двох книжок, де аналізую відповідне правове поле. Виявляється, що таких нормативних регуляторів існує понад 60, які подеколи суперечать один одному! А потрібні лише один закон – дорожній кодекс із чітко випісаними регуляторами того, що відбувається на дорозі. Про це говорився ще 10 років тому. Балаканина триває й досі...

**ГЕННАДІЙ КАРПЮК,
ДЛЯ «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА**

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

РОЗВИТОК ЗАДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Завдяки співпраці лікарів санаторіїв («Укрпрофоздоровниці») з науковцями розроблено нові методи лікування курортними факторами, розширюються як загальні показання для санаторно-курортного лікування, так і показання для лікування на окремих курортах. Наприклад, розроблені й практично реалізуються програми лікування та оздоровлення жінок із порушеннями перебігу вагітності, лікування хворих на цукровий діабет, реабілітацію на санаторно-курортному етапі онкологічних хворих (після хімічної терапії

та оперативних втручань). Вибір курорту або санаторію для лікування потрібно узгодити з лікарем. Адже природні фактори: чи то клімат, сонце, вода, чи то грязі, мінеральні води – є потужними чинниками впливу на організм. Перед поїздкою на санаторно-курортне лікування слід прийти необхідні медичні обстеження. Це, крім усього, допоможе лікарю оздоровниці швидше зорієнтуватися щодо вибору лікувальних методик. Рекомендується також через деякий час повторно пройти курс санаторно-курортного лікування.

НА ЯКИЙ КУРОРТ

Активний ритм життя, щоденні стреси та перенапруження викликають у людини одне бажання – відпочити та зберегти безцінний дарунок – здоров'я! Тож санаторно-курортне лікування та оздоровлення не втрачає своєї актуальності. Лідером на українському ринку санаторно-курортного оздоровлення є ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», яка об'єднує більш як 85 закладів, розташованих у різних регіонах України.

С

анаторії курортів Великої Ялти й Алушти, Євпаторії, Сак, Приазов'я, Одеси, Закарпаття, Моршина, Миргорода, Слов'янська, Хмельницька, Дніпропетровської, Харківської, Миколаївської, Київської областей надають вам можливість пройти курс лікування та реабілітації, відпочити та відновити сили. Показаннями для санаторно-курортного лікування є захворювання серцево-судинної, нервової, сечовидільної систем, органів травлення, дихання, опорно-рухового апарату, крові, шкіри, ока та його придатків, вуха, горла, носа, розлади обміну речовин та

захворювання ендокринної системи, порушення перебігу вагітності тощо.

КЛІМАТ, ЩО ЛІКУЄ...

Україна має унікальні кліматичні природні фактори, незамінні для лікування захворювань органів дихання. Особливо багаті на природні лікувальні ресурси санаторії «Укрпрофоздоровниці» приморських курортів Криму, Одеси, Бердянська, Очакова, Кирилівки, Скадовська. Велика кількість сонячних днів, близькість моря, гір та степів у поєднанні з медичними процедурами створюють надзвичайно

сприятливі природні умови для лікування органів дихання.

ВОДА ДЛЯ ЖИТТЯ

Серед природних чинників, які використовуються в лікуванні різноманітних захворювань, значного поширення та визнання набули мінеральні води. Питними мінеральними водами лікують захворювання органів травлення у санаторіях, розташованих на курортах Закарпаття, Моршина, Миргорода, Сатанова (санаторій «Збруч»), Бердянська, Куяльника, Сак, Слов'янська, Одеси (санаторій ім. Горького), Дніпропетровщини

(санаторій «Новомосковський»), Вінниччини (санаторій «Гірський»), Харківщини («Клінічний санаторій «Курорт Березівські мінеральні води»). На курорті Сатанів у Хмельницькій області діє профспілковий санаторій «Збруч», де лікують захворювання органів сечовидільної системи. Успішними є результати лікування цих хвороб мінеральними водами в «Клінічному санаторії «Курорт Березівські мінеральні води», що на Харківщині. Ведуться наукові розробки і вже є позитивні результати щодо лікування хвороб органів сечовидільної системи на курортах Закарпаття та Моршина.

Особливо цінні природні сірководневі та радонові води. Колись до Мацести (Сочі) заради сірководневих ванн хворі їхали за тисячі кілометрів. В Україні є власна «Мацеста». Унікальні сульфідні води Карпат, що мають високий вміст сірководню, широко використовуються у санаторіях «Любін Великий» та «Немирів» Львівської області, «Черче» на Івано-Франківщині, «Синяк» у Закарпатській області.

ні властивості в оздоровленнях курортів Бердянська, Євпаторії, Сак, Слов'янська, Куяльника, Кирилівки (Запорізька область), Голої Пристані (Херсонська область).

Лікувальні грязі призначають для лікування захворювання опорно-рухового апарату, безпліддя, запальних процесів чоловічої статеві системи.

Для мешканців столиці чудові умови для санаторно-курортного ліку-

вання створено у Київській міській курортній бальнеолікарні профспілок України.

Із перших днів Чорнобильської катастрофи оздоровничі профспілок приймали потерпілих від її наслідків. У санаторно-курортних закладах ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» створено всі умови, щоб надати кваліфіковану медичну допомогу, забезпечити відпочинок та оздоровлення тим, хто брав безпосе-

“

Тих, хто збирається їхати на курорт, хочемо застерегти: курортне лікування – це не тимчасова курортна кампанія, а довготривалий процес, до якого треба поставитися дуже серйозно.

ПРИРОДНІ РЕСУРСИ – НАЙКРАЩІ ЛІКИ

Україна – унікальна країна щодо багатств на різноманітні природні ресурси, які можна використовувати для лікування й оздоровлення. На її території є практично всі природні курортні ресурси: м'який клімат, мінеральні води, мулові та торф'яні лікувальні грязі, теплі моря, гірські та степові ландшафти, лісові масиви, ріки та озера, що створюють надзвичайно сприятливі умови для лікування різних захворювань. Кліматичні умови та ландшафтні особливості Украї-

ни зумовили спеціалізацію курортів, які є профільними для лікування хворих із порушеннями серцево-судинної системи, функціональними розладами нервової системи, захворюваннями органів дихання, мінеральні води – для лікування органів травлення, нервової, опорно-рухової та сечовидільної систем, порушень обміну речовин, лікувальні грязі – для людей із захворюваннями опорно-рухової та нервової систем.

ПОЇХАТИ?

Із давніх-давен люди знали про цілющі властивості сірководневих мінеральних вод та успішно застосовували їх для лікування різноманітних хвороб. Нині вони є основою санаторно-курортного лікування захворювань опорно-рухового апарату, центральної та периферичної нервової систем, серцево-судинної та сечостатевої систем.

У дочірніх підприємствах «Клінічний санаторій «Хмільник» та «Клінічний санаторій «Авангард» радонову мінеральну воду використовують для лікування захворювань опорно-рухового апарату, периферичної та вегетативної нервової систем.

І ЛІКУВАЛЬНІ ГРЯЗІ...

Значні запаси лікувальних грязей – справжнє багатство України, насамперед південних приморських регіонів. Використовують їх унікаль-

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПІДХІД

Українські курорти мають досвід успішного лікування хвороб системи кровообігу. Далеко за межами країни відомі санаторії ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», розташовані в приморських курортах Криму, Одеси, Бердянська, Очакова, Кирилівки, Скадовська, Прикарпаття (санаторій «Любін Великий») у Львівській області та Закарпаття (санаторій «Карпати»), лісостепової зони Центру та Сходу України (санаторій «Жовтень» у Конча-Заспі під Києвом, «Україна» на курорті Ворзель у Київській області, «Хмільник», «Авангард» у Вінницькій області, «Славутич», «Новомосковський», «Дніпровський» на Дніпропетровщині, «Великий Луг» у Запоріжжі, «Роша», «Високий», «Ялинка» в Харківській області, «Ювілейний», «Донбас» на курорті Слов'янськ у Донецькій області, «Озерний» на Луганщині, зони Полісся (санаторій «Тетерів» у Житомирській області).

редню участь у ліквідації наслідків аварії і зазнав дії іонізуючого опромінення, хто мешкає на забруднених територіях, для дітей, які народилися у родинах, що потерпіли від чорнобильського лиха.

Запрошуємо скористатися різноманітними можливостями вітчизняного лікування та оздоровлення.

Придбати або забронювати путівку до санаторіїв ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» ви зможете, звернувшись у головний офіс за адресою: 01019, Київ, вул. Шота Руставелі, 39-41, а також за телефонами: відділ продажів: +38 (044) 289-42-02, 289-54-52; факс: 289-43-02; відділ маркетингу: 284-31-37; 289-60-02.

Докладну інформацію про послуги можна дізнатися на сайті www.ukrzdrazv.info
Ліцензія АВ № 392962
Міністерства культури і туризму України.

РУХ УПЕРЕД

Однією з умов успішного розвитку курортної системи є високий, науково обґрунтований рівень медичних послуг. Санаторно-курортні заклади ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» співпрацюють із профільними центральними та регіональними науково-дослідними інститутами, медичними вищими навчальними закладами, науково-виробничими медичними об'єднаннями, іншими організаціями та структурами лікувально-оздоровчої спеціалізації.

З огляду на широкий спектр захворювань, які підлягають санаторно-курортному лікуванню, в оздоровничих хворим надають консультативно-методичну допомогу фахівці та вчені науково-дослідних установ і медичних вищих навчальних закладів. До того ж створено власний потужний науковий потенціал, який у поєднанні із сучасною лікувально-діагностичною базою забезпечує всі умови для повноцінного санаторно-курортного лікування.

ВІЧНА ТЕМА

ЩЕ РАЗ ПРО ЛЮБОВ

Львів побачив прем'єру авторської вистави «Панна з Веселої Гори» у доволі незвичайній постановці.

Річ у тім, що автор ідеї і постановник – провідний актор Першого українського театру для дітей та юнацтва, народний артист України, кіноактор Сергій Кустов – запросив до участі в спектаклі львівського художника Леоніда Ковригу. І він просто на сцені малює тематичні картини. ...Весела Гора – колись багатий хутір побіля Тернополя, де в 20-х роках минулого століття зустрілися січовий стрілець, поет, педагог Василь Бобинський та 16-річна Емілія, котра збиралася вступити до університету й потребувала допомоги ерудованого репетитора. Вони покохали один одного й побралися. В основі сюжетної лінії спектаклю – доля родини Бобинських, які на початку 30-х ро-

ків вирушили з маленьким сином до Харкова. На них чекали голод, репресії, свавілля НКВС. Бобинського було заарештовано як «ворога народу», Емілія потрапила до табору для «дружин ворогів народу», а їхній чотирирічний син Борис – до спецдитбудинку, де утримували «дітей ворогів народу». По закінченні війни Борис розшукав матір у Казахстані й повернувся з нею у Веселу Гору. Спектакль створено за драматичною поемою львів'янина Миколи Петренка, звучать вірші Василя Бобинського. Режисер, композитор, актори вклали у твір максимум таланту і душі. Тому й вийшла п'єса на всі часи, вистава з трагічним звучанням, шекспірівським нервом – про трагічну, але всепереможну любов.

ПЕРША З КРАЩИХ

НІБИ ФАНТОМНІ БОЛІ ДУШІ...

«...Тільки відчуваю якийсь неспокій, ніби якісь фантомні болі душі. Почалося це з того, що я раптом захотів на Канари. Не тому, що курорт, океан, екзотика. А тому, що вчитав у одному журналі, що там десь високо в горах, у вічнозелених нетрях є плем'я, яке не говорить між собою, а пересвищується. І я подумав – от якби й у нас не говорили, а пересвищувались. Бо стільки вже наговорено, до цілковитого втрати смислу. Та ще й якоюсь мовою недолюдською, сурогатом української і російської, мішанкою, плебейським сленгом, спадком рабського духу і недолугих понять, від чого на обличчї суспільства лежить знак дебілізму, – а причому ж тут я?»

Роман Л. Костенко побачив світ у відомому видавництві «А-Ба-Ба-Га-Ла-Ма-Га», директор якого, Іван Малкович, справедливо зауважив: «Сподівався на подію, а виявилось, що це вибух! Книжка вражає по-справжньому. Здається, у нас так ще не писали. Сподівався, що це буде несподіванкою для всіх!»

ТАЛАНТ БАГАТОГРАННИЙ

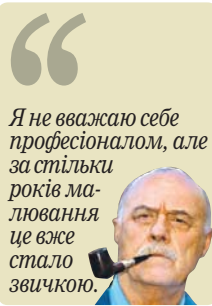
ГОВОРУХІН ІЗ ПЕНЗЛЕМ НА ПЛЕНЕРІ

Як повідомляє culture.unian.net, у Києві відкрилася й працюватиме до 13 лютого виставка картин, намальованих відомим російським кінорежисером Станіславом Говорухіном.

гори. Холод собачий. Випили по чарці. Руцькой вибрав пейзаж і почав прилаштовувати етюдник. Я подивився, як він це робить, і розклав свій, мало не зламав. Потім він видавив фарби на палітурі. Я зробив те саме. А потім ціле літо малював як проклятий, – розповів режисер. Певна річ, Станіслав Говорухін продовжує знімати фільми. Нині у виробництві відомий французький детектив «Ліфт на ешафот», про що маестро розповідав у Києві торік під час проведення майстер-класу.

Виявляється, Говорухін, який зняв такі відомі фільми, як «Місце зустрічі змінити не можна», «Вертикаль», «У пошуках капітана Гранта», «Ворошилівський стрілець», «Десять негринят» і багато інших, малює картини майже двадцять років. Здебільшого це пейзажі, є також портрети, але головне – автор не хизується своїми роботами, майже нікому їх не показує. Однак на персональну виставку в Києві погодився охоче й одразу. Митець розповів, що вперше взявся за пензель у 56 років, у компанії друзів: славетного художника Олександра Шилова, колишнього віце-президента РФ Олександра Руцького, кінорежисера Сергія Бондарчука. – Поїхали вранці до Москви-ріки біля Ніколиної

“Я не вважаю себе професіоналом, але за стільки років малювання це вже стало звичкою.”

НЕ ОБЕРТАЮЧИТЬСЯ – УПЕРЕД!

– Чомусь нашу літературу називають «укрсучліт» із чиєсь дуже важкої руки, – зазначила Ліна Костенко, представляючи роман. – В основі цього слова є щось дуже неприємне. Правда, це ще називається «постмодерн». Посттоталітарне суспільство, постгенциддне суспільство, постмодерн... А «пост» означає «після». А що попереду? Аніж підходить до фінішу із «пост», із поразкою, краще нам усім вийти на старт і думати про перемогу. У романі головний герой розмірковує: «Усе post і rost, треба, щоб хтось уже вистрелив зі стартowego пістолета». Та, звичайно ж, оце post означає не лише завершення однієї епохи й початок іншої, а й, сказати б, упослідження, перебування десь у хвості, в кінці... А думати так про Україну, звісно, дуже боляче.

...За автографом письменниці вишикувалася кількогадинна черга, в якій терпляче очікували малі й старі, люди різних професій, різного соціаль-

ного статусу. Особистість Ліни Костенко, наче магніт, притягує до себе серця. Вона дивна та яскрава, сильна й жіночна, епатажна й цивілізована, розкута

“Мені це «пост» уже обридло. Мені здається, що треба вже вистрілити зі стартowego пістолета і побігти! Ніж підходити до фінішу з поразкою – треба вийти на старт нам усім і думати про перемогу!”

і водночас суттєво обмежена власним недрітним внутрішнім цензором. І нічого дивного, що спілкування з нею, її енергетики потребують ті, хто принципово слабший, хто не такий упевнений, хто скутний умовно світською мораллю. «Записки...» просякнуті її силою, її правдою і думкою про безальтернативність подолання «самашедшої» сьогоденнішої української дійсності.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ШАХИ

ІВАНЧУК ПІДКОРИВ «ГІБРАЛТАР»

Український гросмейстер Василь Іванчук підтвердив статус фаворита змагань і став одноосібним триумфатором престижного шахового турніру «Gibraltar Chess Festival».

Змагання проходили за швейцарською системою у 10 турів, а за перемогу змагалися 214 шахістів. Серед інших претендентів значилися англійці Майкл Адамс і Найджел Шорт, італієць Фабіано Каруана, іспанець Франсіско Вальєхо, молдаванин Віорел Бологан, наш колишній співвітчизник, а нині американець Олександр Онішук...

Іванчук розпочав турнір із двох перемог, здолавши француза Жана-Батіста Мулона та аргентинця Пабло Лафуренте. Однак у третьому змушений був задовольнитися нічиєю, так і не спромігшись подолати опір ще одного аргентинця – Рубена Фелгера. Ця відносна невдача одразу ж відкинула Василя в загальному заліку на 8-ме місце – настільки щільні були результати і настільки високою ціна кожної осічки! Здолавши в наступних турах по черзі угорця Віктора Ердеша та грека Васіліуса Катроніаса, львів'янин упритул наблизився до лідера змагань Найджела Шорта, з яким йому й випало зустрітися в шостому турі. Поєдинок головних претендентів на перемогу в змаганнях завершився на користь українця, який після цієї перемоги повернувся на чільну сходинку турнірної таблиці.

Розслабившись після перемоги над основним суперником, у наступному турі Іванчук звів унічию поєдинок з ізраїльтянином Віктором Михалевським, однак у заключних трьох турах незмінно виходив переможцем у двобоях з ще одним представником Ізраїлю Майклом Роїзом, італійцем Фабіано Каруана та німцем Даніелем Фрідманом. Таким чином, здобувши у 10 турах 9 очок, Василь Іванчук став одноосібним переможцем турніру. Другим фінішував Найджел Шорт (8,5 очка), 3-тє–4-тє місця із доробком 7,5 очка розділили естонець Кайдо Кулаотс і Майкл Роїз. У змаганнях також брали участь Наталія Жукова та Інна Гапоненко. Наталія розділила 19-тє–37-ме місця (6,5 очка), Інна фінішувала серед тих, хто посів місця з 38-го по 64-тє (6 очок).

ОЛІМПІЙСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

ТУРНІР ЮНИХ ТАЛАНТІВ

Із 13 до 19 лютого у місті Ліберець (Чехія) відбудеться X зимовий Європейський юнацький олімпійський фестиваль, у якому візьмуть участь 38 спортсменів з України.

Європейські юнацькі олімпійські фестивалі – Олімпійські ігри для юнаків, змагання найвищого європейського рівня, що проводяться під егідою європейських олімпійських комітетів кожні два роки в неолімпійський рік – узимку та влітку протягом одного року. Юні атлети України під егідою Національного олімпійського комітету України з 1993 року почали брати участь у європейських молодіжних днях (нині – Європейський

юнацький олімпійський фестиваль). Цьогоріч наші молоді олімпійці (1993–1995 р. н.) змагатимуться у 7 з 8 видів спорту: біатлоні, лижних гонках, фігурному катанні, стрибках на лижах із трампліна, лижному двоборстві, гірськолижному спорті, сноубордингу. Єдине виключення – змагання із хокею з шайбою (на турнірі склад учасників визначається за рейтингом відповідної вікової групи).

ЗИМОВА УНІВЕРСІАДА

Віта Семеренко завжди налаштована на перемогу

ПРИМА У СТУДЕНТСЬКОМУ АНСАМБЛІ

У неділю в турецькому Ерзурумі фінішувала XXV Всесвітня зимова Універсіада. Збірна України в неофіційному командному заліку з 15 нагородами (6 золотих, 5 срібних і 4 бронзові медалі) стала третьою, пропустивши вперед лише студентські збірні Росії (14-14-11) і Південної Кореї (7-3-5).

Першою українською медалісткою цьогорічної Універсіади у лижній гонці на 5 км стала Катерина Григоренко, яка прогнала на фініші лише росіянку Алію Іксановій. Хто знав, що після цього «прорве» як саму Катерину, так і нашу студентську збірну загалом! Згодом у дватлоні на 10 км (5 км класичним і 5 км вільним стилем) Катерина задовольнилася лише «бронзою», поступившись тій же Іксановій та переможниці змагань словачці Петрі Прохазковій.

Натомість коли у боротьбу вступили наші біатлоністи, на українську збірну полився справжній «золотий» дощ. Першу медаль найвищої проби до скарбнички «синьо-жовтої» збірної поклав Артем Прима, який триумфував у спринті на 10 км. Причому його товариші по збірній Сергій Семенов і Олег Бережний фінішували відповідно другим і четвертим, а між ними на третю сходинку п'єдесталу пошани зміг «вклинитися» росіянин Євген Гаранічев. Того ж дня Віта Семерен-

ко впевнено виграла спринт на 7,5 км, причому виграла у росіянки Євгенії Седової, яка посіла друге місце, майже 40 секунд! Це дало змогу українській біатлоністці комфортно почуватися у гонці переслідування. Навіть припустившись чотирьох промахів на 10-кілометровій дистанції, Віта понад 16 секунд виграла у ще однієї представниці нашої північно-східної судки – Дар'ї Віролайнен.

У перерві між двома «золотими» стартами Семеренко відзначилися «золотом» і «сріблом» її колеги – чоловіки-біатлоністи. Тільки у гонці переслідування на 12,5 км Сергій Се-

менов та Артем Прима помінялися місцями на п'єдесталі пошани – посили перше й друге місце відповідно. У змаганнях сноубордистів (паралельний гірськолижний слалом) другою фінішувала Анна-Марі Чундак. Так само «срібло» здобули й наші дівчата-лижниці, які в естафеті 3x5 км поступилися лише росіянкам. Причому нашу перевагу над французівками, яким, зрештою, віддали третє місце, вдалося довести лише завдяки фотофінішу!

У парному спринті лижники Іван Білосток і Катерина Григоренко фінішували третими, натомість у змішаній естафеті українські біатлоністи знову не залишили шансів суперникам – наша збірна у складі Світлани Крикунчук, Віти Семеренко, Артема Прими й Сергія Семенова «привезла» майже дві з половиною хвилини «срібним» росіянам!

Чергова вища сходинка п'єдесталу пошани дісталася Артему Примі з результатом мас-старту на 15 км, де Семенов і Бережний фінішували четвертим і п'ятим відповід-

но. У цій же дисципліні до своєї колекції нагород Універсіади черговою «бронзою» додала Катерина Григоренко, яка знову не змогла здолати Прохазкову та Ксанову.

Немов підсумовуючи «бронзовий» виступ українців в Ерзурумі, на останньому для наших співвітчизників п'єдесталі пошани пара Надія Фроленкова й Михайло Касало (спортивні танці) піднялася на третю сходинку.

Підсумовуючи результати збірної України на Універсіаді-2011, необхідно визнати його вдалими. Тим більше, що порівняно із головними зимовими студентськими стартами дворічної давнини українці суттєво поліпшили свої досягнення – у китайському Харбіні 2009 року наші хлопці й дівчата посіли лише 13-тє загальнокомандне місце, виборовши 7 нагород (1-2-4). Залишається лише побажати, аби за два роки на Універсіаді у словенському Маріборі українці не зменшували обертів.

МАТЕРІАЛИ СТОРІНКИ
ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛЕТAEВ

2700
спортсменів

із 52 країн світу
взяли участь в
Універсіаді-2011.
Це найбільша
кількість учасників
в історії зимових
студентських ігор.

КОЛИ ПОДАДУТЬ
ТЕПЛУ ВОДУ?

Фото ВІТАЛІА ЛЕНДИЧА

У вас є комічні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішіть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у наступному номері газети.

ГОРОСКОП

14-20 ЛЮТОГО

ОВЕН (21.03-20.04)

На щастя, всеякі вирішив не лише прийняти ваш бік, а й дати вам ще дещо... Якщо ви давно збирались заговорити з незнайомцем, то саме час удатися до активних дій.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)

Виявляйте свої почуття незвичайним способом. Якщо хтось і здатен з усією креативністю підійти до справи, здивувавши кохану людину, то це саме ви!

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)

Усі оточуючі старанно намагалися не відставати від вас. Отже, весь світ вас підтримає. Настав час улаштувати вечірку. Поміркуйте про щось цікаве, екстравагантне і дещо ризиковане, чим би ви хотіли зайнятися.

РАК (22.06-23.07)

Усім відоме ваше вміння передчувати події до того, як вони почнуть відбуватися. Саме зараз ваша інтуїція загострюється як ніколи. Денкі з ваших прогнозів можуть виявитися просто дивовижними.

ЛЕВ (24.07-23.08)

Завжди казати все, що думаєте, бути відвертим – ця ваша риса це раз нагадає про себе всім оточуючим. Отже, зважайте на кожне своє слово і уникайте непорозумінь.

ДІВА (24.08-23.09)

Ваші рідні завжди можуть прийти на допомогу і підтримати вас. Тепер ваша черга допомогти комусь із них.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)

Не варто дуже переїматися тим, що вам доведеться зробити вибір. Чи готові ви віддати побільше лю-

дям, чи все ж залишите побільше собі? І байдуже, ідеться тут про гроші, чи про щось інше...

СКОРПІОН (24.10-22.11)

Вас ніколи не вважали сором'язливою людиною, що остерігається відвертих висловлювань на свою адресу. Крім того, ви – щирі друг, що вміє зберігати чужі таємниці і ніколи не говорить зайвого.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12)

Слід діяти активно й рішуче, чим би ви не займалися. Можливі деякі проблеми на роботі, але вам вдасться все спокійно й професійно вирішити. Не давайте приводу вважати себе слабкою особистістю.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01)

Байдуже, з ким ви спілкуєтесь і як довго, аби лише ви отримували від цього задоволення. Але це не означає, що вам час від часу не варто відпочивати і розслабитися, перекладаючи свої обов'язки на когось іншого. І саме зараз у вас з'явиться шанс це зробити, тож від зайвих претензій можете просто відмовитися.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)

Якщо ви зі своїми друзями полюбляєте різноманітні божественні вичинки, то нині зіркі дають вам «зелене світло» для будь-яких неймовірних забаганок. Тож не варто стримувати себе, перебуваючи в настрої і в компанії одноподумців.

РИБИ (20.02-20.03)

Сприятливий період для всіх, хто займається паперовою роботою. У викладачів і юристів все буде добре. І взагалі час виводити із прострації 2011 рік давно настав!

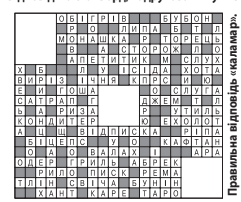
СКАНВОРД

ВПИШІТЬ СЛОВО

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, вирікте сканворд по червоній рамці і надішіть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішіть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекатимемо винагорода – пішірна безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Вітаємо голову профкому Донбаського державного технічного університету Валерія Римаря з м. Алчевська Луганської обл., який правильно розгадав сканворд у № 5.

Відповіді на сканворд, надрукований у № 5

Правила на відповідь «на ламарі».

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ «ПВ»!

ДІКУЄМО ВАМ ЗА УЧАСТЬ У НАШИХ КОНКУРСАХ ТА ОГОЛОШУЄМО ІМЕНА ПЕРЕМОЖЦІВ У СЧІНІ

У січневих номерах «ПВ» першими розгадали сканворд та надіслали правильні відповіді Мирон Кулинич із м. Тернополя (№ 1-2), Світлана Кирилків із с. Лемешів Бердичівського р-ну Житомирської обл. (№ 3), Олена Ларіна із смт Ребеник Васильківського р-ну Київської обл. (№ 4). Усіх переможців просимо повідомити свої адреси, на які редакція оформить безкоштовну передплату на газету «Профспілкові вісті» на період, та номери контактних телефонів.

Large crossword puzzle grid with various clues and answers. Includes a small image of a jellyfish in the top left corner.

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНФОРМ» ФІПУ НА РІК:

22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» – 148,44 грн.

22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ» – 65,64 грн.

ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ ЗА НАШУ ПОМИЛКУ

Після виходу у світ минулого, 5-го, номера з конкурсом «Ваші сто гривень – за нашу помилку» переможцем став Мирон Кулинич із м. Тернополя, який першим надіслав правильну відповідь. За знайденою в № 5 помилку у слові «Мерреєм» (правильно – «Марреєм») на стор. 15 переможець отримує сто гривень. У січневих номерах «ПВ» першими надіслали правильні відповіді Наталія Шкільняк із с. Нове Село Півдолоцького р-ну Тернопільської обл. (№ 1-2), Іван Артох із м. Северодонецька Луганської обл. (№ 3), Наталія Оверченко із м. Харкова (№ 4). Одержати виграні сто гривень шановні дописувачі можуть у редакції (або слід повідомити номер рахунка, на який їм переказати гроші). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік – адже наш конкурс організований для передплатників газети.

Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповіді електронною поштою profvisti@ukr.net або листом на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАЛА МАРІАННА ЛІЦЕНКО